

[Ministeren for offentlige arbejder.]

har fået de oplysninger, der på nuværende tidspunkt kan gives. Jeg vil ikke bebrejde udvalget, at det ikke kan trænge til bunds i alle de problemer, der vedrører SAS — det kan være svært, selv om man er bestyrelsesmedlem, at trænge til bunds i dem alle. Jeg synes, udvalget har stillet mange og vidtgående spørgsmål, og de er blevet besvaret. Jeg synes også, at udvalget har udført et stort arbejde, og derfor er jeg lidt ked af, at man alt for stærkt hæfter sig ved tiden; jeg synes nemlig, at i forhold til den tid, man har brugt i Sverige, har vi haft mere tid herhjemme, og så vidt jeg er underrettet, er der heller ikke i det omfang som herhjemme stillet spørgsmål i den svenske rigsdag. Det er, så vidt det er oplyst over for mig, gået ganske smertefrit derovre; man kan jo glæde sig over, at det er gået mere smertefrit i Sverige end i Danmark — men det kan selvfølgelig også have sin forklaring.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på en beklagelse af, at der var givet så mange fortrolige meddelelser til udvalget. Det er klart, at det må være en skønssag, og det har det været for de tre ministre og deres embedsmænd, da de sad og vurderede embedsmandsprotokollen: hvad der af forretningsmæssige hensyn måtte være fortroligt, og hvad der ikke behøvede at være det; men jeg tror, at alle i det høje ting er enige om, at når man står over for rekonstruktion af et selskab som SAS, skulle man meget nødig medvirke til på andre områder at forringe dette selskabs økonomiske basis ved at give oplysninger udadtil, som kan bruges mod SAS af konkurrerende selskaber. Det har været ledemotivet. Når vi ved gennemgang af protokollen tog de stykker ud, som alle det ærede udvalgs medlemmer har modtaget, var det simpelt hen for ikke at få offentliggjort noget, der kunne skade SAS. Jeg må dog sige til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, at det er en misforståelse, når det ærede medlem tror, at det

er ministeriet for offentlige arbejder, der har ønsket, at de oplysninger, som uden for protokollen er kommet til udvalget, skulle være fortrolige. Vi har udtrykkeligt i en skrivelse til udvalget gjort opmærksom på, at det var SASs ledelse, der ønskede, at disse oplysninger skulle være fortrolige; vi har ikke, og jeg som minister har ikke villet forholde udvalgets medlemmer muligheden for at gå videre med disse oplysninger — i hvert fald inden for de respektive partigrupper — hvis de mente, det var nødvendigt. Men det var altså en henstilling fra SASs ledelse, at man holdt visse oplysninger fortroligt.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på at spå om fremtiden. Det skal man jo være forsigtig med — som vist Storm Petersen har sagt engang. Jeg skal ikke begynde at spå om SASs fremtid, men vil kun sige, at da vi i sin tid, i 1959, behandlede garantilovent, sagde jeg fra denne talerstol, at man skulle ikke tro, det bare var noget, vi nu skrev ned på et stykke papir; man måtte være klar over, at som fremtidsudsigterne tegnede sig for SAS, var der al mulig grund til at tro, at disse garantibestemmelser kom til anvendelse. På samme måde vil jeg ved denne lejlighed sige, at jeg giver ikke nogen garanti for, at det er sidste gang, vi snakker om SASs økonomi i det høje ting. Man kan simpelt hen ikke give en sådan garanti, når det drejer sig om luftfart, og når man ved, hvad luftfartsselskaberne er ude for af konkurrence; men jeg synes — som jeg har fremhævet tidligere ved denne sags behandling — at der er så mange positive faktorer i hele spørgsmålet om bevarelse af SAS, at det absolut må tale til fordel for, at man går ind for denne rekonstruktion.

Til det ærede medlem hr. Kirkegaard har jeg ikke mange bemærkninger. Jeg vil blot bekræfte de udtalelser, jeg er kommet med i udvalget vedrørende overlydsfly, gående ud på, at der efter al sagkyndig bedømmelse i øjeblikket vil gå 3 år, inden man kan bedømme, om overlydsfly i det hele taget